

Ansichtkaarten voor onlangs teruggekeerde vrouwen uit Syrië

Twee weken geleden werden 12 Nederlandse vrouwen van IS-strijders samen met hun kinderen teruggehaald uit Syrië. Zij zaten daar al drie jaar onder barre omstandigheden in gevangenkampen, maar de NL overheid weigerde steeds om ze terug te halen. Pas nadat de rechter gedreigd had de strafzaken tegen de vrouwen te stoppen wanneer ze zich niet in Nederland konden verdedigen, bleek de regering bereid hen op te halen, samen met hun kinderen. De vrees van de regering dat de vrouwen hun straf zouden ontlopen was groter dan haar bezorgdheid voor hun kinderen die in de kampen zaten weg te kwijnen.

Bij aankomst in Nederland moesten de moeders hun kinderen meteen afstaan. Dat was voor hen erg zwaar, en ik neem aan dat ze daar nog steeds onder lijden; veel meer dan onder hun detentie. Ook moet het voor hen moeilijk zijn om terug te keren in een land waar het overgrote deel van de bevolking nog steeds erg sceptisch staat tegenover hun terugkeer. Hoewel de vrouwen indertijd natuurlijk een verkeerd besluit genomen hebben door naar Syrië te gaan, is dit geen reden om hen altijd te blijven verketteren. De vrouwen vertrokken naar Syrië uit idealisme en niet met de bedoeling om daar oorlogsmisdaden te gaan plegen. Het merendeel van de vrouwen heeft zich intussen helemaal afgekeerd van IS en wil niets liever dan een gewoon leven opbouwen in Nederland, samen met hun kinderen. Maar voor het zo ver is, zullen ze eerst nog een paar jaar de gevangenis in moeten, want de Nederlandse bevolking eist vergelding voor wat hun mannen in Syrië gedaan hebben.

Om te voorkomen dat de vrouwen zich eenzaam gaan voelen en verbitterd raken, stel ik voor dat we hen een kaartje sturen om ze te laten merken dat er ook Nederlanders zijn die blij zijn met hun terugkeer. Omdat ik niet de namen ken van alle teruggekeerde vrouwen, wil ik de kaarten adresseren aan Tugba T., de enige vrouw in de gevangenis in Zwolle waarmee ik contact heb. Via haar verwelkomen we dan ook de andere vrouwen. De kaarten kunnen als volgt geadresseerd worden:

Mevr. Tugba T.
Detentie nummer 12 19 42 98
PI-TA Zwolle
Postbus 40033
8004 DA Zwolle

De achternaam van Tugba gebruiken we niet uit privacy overwegingen. Twee maanden geleden nam Tugba op eigen initiatief contact met mij op vanuit kamp Roj. Zij wou ons bedanken voor de morele steun die zij putte uit onze acties. Zij deed dat ook namens de andere Nederlandse vrouwen in het kamp. Enkele weken later werd Tugba afgetuigd door radicale vrouwen die daarbij met een ijzeren staaf haar elleboog braken. Vervolgens heeft zij twee weken met haar gebroken arm in de gevangenis van het kamp gezeten voordat zij werd opgehaald. Ik heb begrepen dat haar arm nooit meer volledig zal herstellen.

Ad Corten
Platform Kinderen terug uit het Kalifaat
adcorten@gmail.com

Volg de dagelijkse ontwikkelingen rond de vrouwen en kinderen op
<https://kinderenteruguitkalifaat.nl/97-2/>